

INTRÁČIK

Občasník Školského internátu
pri Hotelovej akadémii v SNV

15. ročník
2021/2022
2. číslo

ÚVODNÍK

Milí čitatelia nášho internátneho občasníka, končí sa školský rok 2021/2022. Končí sa školský rok, ktorý v korona-etape našich životov charakterizuje aj to, že sme konečne v školských laviciach prežili takmer celých desať mesiacov. Veľká časť tohto obdobia bola poznačená mnohými obmedzeniami, ktoré nás značne limitovali. Napriek tomu ale verím, že cez osobný kontakt so školou i internátom sme sa v končiacom školskom roku stali zrelšími osobnosťami.

Vďaka spolupráci medzi žiakmi, vychovávateľmi a ostatnými zamestnancami internátu sme sa vo vzájomnej interakcii posúvali vpred. Pomocou výchovných oblastí sme sa snažili rozvíjať všetky zložky osobnosti. Na jednej strane osobný vklad vychovávateľa, na druhej vaša spolupráca, boli súčasťou nášho spoločného cieľa spríjemniť

a efektívne využiť voľný čas, ktorým ste disponovali. Opäť sme si museli zvykať na pravidlá, režim, systematickosť. Nebolo to jednoduché, ale pre život v komunite akou je internát, veľmi potrebné. Verím, že väčšina z vás prežila krásny školský rok. Niečo o tom môže napovedať aj náš občasník. Ak si ho prečítate, dozviete sa, čo sa nám podarilo „zvládnuť na pána“, ale aj to, čo sme zvládli „na Pata a Mata“. Želám vám príjemné čítanie pri zdieľaní vašej vlastnej tvorby, zaujímavých recenziách a článkoch, ktoré opisujú, čo sme spolu zažili. Po zvládnutej práci vám želim zaslužené leto plné oddychu! Nech vaše prázdniny nie sú prázdne, ale nech sú naplnené aktivitou a zážitkami s tými, na ktorých ste počas školského roka veľa času nemali.

Mgr. Radovan Štapinský

INTERVIEW S MATURANTMI

1. Ako by si ohodnotil/a život na internáte jedným slovom?

Jano: Bieda.

Martin: Zábava.

Jakub: Nuda.

Stano: Pekelne dobrý.

Karol: Spokojnosť.

Maťa: Celoročný lyžárak.

Janka: Turistická ubytovňa.

Vika: Zážitok.

2. Aký bol život so spolubývajúcimi?

Jano: Horská dráha.

Martin: Akože s Jánom som spokojný.

Jakub: Náročný.

Stano: Výborný.

Karol: V pohode. „Vecej na to nemám.“

Maťa: V pohode, až na turecké telenovely.

Vika: S Maťou ťažký. S Jankou ešte ťažší (haha).

3. Aký bol najlepší zážitok z intráku?

Jano: Najlepšie zážitky sa dejú na „spoločenke“.

Jakub: Večerné "bitky".

Stano: Hodiny po dvanástej.

Karol: Fitness.

Maťa: Výpadok elektriny.

Vika: Všetky intrácke výlety.

4. Čo ti internát dal?

Jano: Schopnosť prežiť v bojových podmienkach.

Martin: Samostatnosť.

Karol: Kamarátov.

Stano: Dochvíľnosť, ani sekundu neskôr.

Vika: Osamostatnenie sa.

Maťa: V pondelok hojno, vo štvrtok vifonka.

5. Aká je intrácka atmosféra?

Jano: Kúzelná.

Martin: Zábavná.

Jakub: Priateľská.

Karol: Dobrá.

Stano: Pokojná.

Vika: Špecificky sa to nedá povedať, ale baví ma to tu.

6. Akí sú vychovávatelia?

Martin: Ústretoví.

Jakub: Prijateľní.

Karol: V pohode.

Stano: Zhovievaví a výborní nado-všetko.

Vika: Veľmi priateľskí ku mne.

7. Ak by si mohol/a niečo zlepšiť, čo by to bolo?

Karol: Lepšia posilka.

Stano: Harmonogram vychádzok a nevyužívaného študijného času.

Vika: Strava.

8. Čo by si chcel odkázať ostatným?

Jano: Držte sa bratia a sestry.

Jakub: Držím vám palce.

Karol: „Trimceše.“

Stano: Buďte radi za priestrannosť a vybavenosť izieb.

Vika: Nevzdávajte to, aj keď to možno vyzerá zo začiatku ťažko. A keď si zvyknete, môže to byť jedna veľká párty.

Maťa: „Dajak bolo, dajakbudze.“

Katka Koščáková

IDEÁLNE DIEVČA, IDEÁLNY CHLAPEC

Po dvojročnej koronapauze sa nám opäť podarilo uskutočniť súťaž o toho najideálnejšieho z chlapcov a dievčat nášho internátu. Sily kandidátov boli veľmi vyrovnané. Zábavy bolo na rozdávanie, no napriek tomu bolo vo vzduchu cítiť súťaživosť a chuť vyhrať.

Súťažiaci museli splniť niekoľko disciplín, za ktoré dostali body podľa úspešnosti. Test všeobecných vedomostí, prištie gombíka, ale aj preklad tradičných slov spišského nárečia do slovenčiny napokon rozhodli o víťazoch.

Porota po dôslednom spočítaní všetkých bodov vyhlásila takéto poradie:

Dievčatá

- 1. miesto** Jana Hudáková
- 2. miesto** Katka Koščáková
- 3. miesto** Slávka Kubovčíková

Chlapci

- 1. miesto** Denis Čumitta
- 2. miesto** Martin Fiolek
- 3. miesto** Nikolas Grančák

Katka Koščáková

FIFA TURNAJ

PRVÝ E-ŠPORTOVÝ TURNAJ V HISTÓRII INTERNÁTU

Počas uplynulých týždňov sme netrpezlivo pozorovali sériu napínavých zápasov. Žiaci rozdelení do troch skupín robili všetko pre to, aby sa dostali do finále. Zápasiace tímy sa losovali náhodne, čo prispelo k pestrosti vzniknutých kombinácií. Účastníci sa nebáli ukázať svoje zručnosti. Nechýbali ani prejavy rôznych druhov emócií. Najlepší zo skupín napokon postúpili do finále. Atmosféra hustla pri záverečnom určovaní výherných miest.

Konečné poradie bolo nasledovné:

1. miesto:

Martin Fiolek – Liverpool

2. miesto:

Denis Čumitta – Chelsea

3. miesto:

Katka Koščáková – Juventus

Vítazom srdečne blahoželáme!

Katka Koščáková

DEŇ, KEĎ NÁM VYPLI ELEKTRINU

Prišli sme zo školy ako každý deň, ale niečo bolo inak. Cítili sme to v kostiach. S kamarátkami sme pozerali film na ich izbe a potom sme sa s mojimi spolubývajúcimi rozhodli, že sa pôjdeme učiť. Nerobíme to veľmi často. Sadli sme si na posteľ a začali sme študovať. Mali sme toho na ďalší deň veľmi veľa a preto sme nemrhali našim časom. Počas toho ako som si písala poznámky, vypli sa svetlá.

Nastala panika! Všetci utekali

s baterkami v telefónoch po chodbách a volali na pani vychovávateľku. Sama nevedela, čo má robiť.

S kamarátkami sme začali hrať spoločenské hry a bola to veľká zábava. Neskôr nám ale došlo, že sa musíme ísť aj osprchovať. Sprchovali sme sa s baterkami v studenej vode. Úžasný zážitok. Celý večer sme potom strávili pozeraním Medvedíka Mandarínku.

Emma Nebusová

SÚŤAŽ O NAJ KRASLICU

Po dlhej pauze Rada žiakov ŠI vyhlásila súťaž o naj veľkonočnú kraslicu. Zúčastniť sa mohol každý, kto mal chuť ukázať svoju šikovnosť. Do súťaže sa zapojili nielen dievčatá, ale zahanbiť sa nedali ani chlapci. Použiť mohli rôzne tradičné aj inovatívne techniky zdobenia. Hotové kraslice, ktoré boli súčasťou jarnej výzdoby ŠI si mali možnosť pozrieť a ohodnotiť aj ostatní žiaci. Šikovnosť, kreativitu a nápaditosť

sme chceli oceniť, preto sa zostavilo poradie podľa počtu bodov, ktoré prideliť ostatní žiaci.

Najväčším počtom bodov bola ohodnotená kraslica Sarah Vaškovej. V tesnom závесе skončila Radka Bohmová. Za najkreatívnejšiu bola vyhlásená Lesia Cigánová, ktorá vytvorila až 5 kraslíc.

Všetci súťažiaci boli za svoju snahu ocenení sladkou odmenou.

Z TRUHLÍC STARÝCH MATEŘÍ

Priestory ŠI sme využili na prezentáciu predmetov z čias našich starých mám, ktoré boli zhotovené či už z dreva (kolíska, hudobné nástroje,...), ľanu a látky (kroje, výšivky,...), alebo prútia (košíky).

Všetky tieto zaujímavosti sme naaranžovali do „ľudovej izby“, ktorá bola oku lahodiaca a trochu pripomenula ako mali ľudia kedysi zariadené svoje príbytky.

PARAZIT

Príbeh tohto filmu sa odohráva v Južnej Kórei, v dvoch úplne rozdielnych domoch. Jeden patrí rodine chudobných, životom skúšaných ľudí. Na druhej strane sú až príliš bohatí, spoločensky vysoko postavení ľudia. Tieto rodiny spojí potreba doučovania angličtiny mladej slečny z bohatého domu.

Úlohy sa ujme Kevin, ktorý síce nemal dosť peňazí na vysokú školu, ale dôsledne predstiera svoj talent. Čoskoro však príde na to, že na dobré sa ľahko zvyká, a preto v dome zamestná aj zvyšok svojej štvorčlennej rodiny. Mama robí komornú, otec je vodič a sestra doučuje výtvarnú. Navzájom sa tvária, že sa nepoznajú, a užívajú si peniaze bohatej rodiny.

Prídu však na to, že dom ukrýval jedno tajomstvo. Predchádzajúca komorná v dome schovávala svojho manžela, ktorý po jej odchode ostal bez prísunu jedla. Preto raz, keď bohatí odišli na výlet, vtrhla do domu, aby mu nejaké jedlo priniesla. V tom čase tam bola aj rodina chudobných a tajomstvo sa prezradilo.

Koniec nechám nedopovedaný pre prípad, ak by ste si to chceli pozrieť. Nosnou témou filmu je, čo všetko sú ľudia schopní urobiť pre peniaze. Celkovo to bol napínavý thriller, ktorý nás ani chvíľu nenudil. Hodnotíme ho na 5/5 bodov.

Jana Vaverčáková
Lara Slovinská

ŽENA V ČIERNOM

Dňa 29. 3. sme sa spolu s pani vychovateľkou Halouzkovou vybrali do divadla na divadelnú hru **Žena v čiernom**. Ako predloha hre poslužil film s rovnomenným názvom. Celú hru odohrali dvaja veľmi talentovaní herci. Ich rozprávanie a talent nás všetkých

vtiahli do deja s nádychom hororu. Použité zvukové efekty boli naozaj desivé, až sme mali poriadnu husiu kožu. Napriek dramatickému hororovému deju to bolo veľmi pekné predstavenie, ktoré by sme si kedykoľvek radi zopakovali.

SVET PLNÝ FARIEB

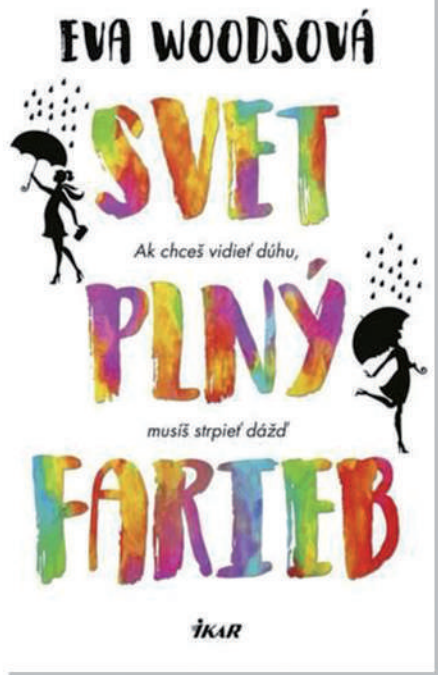
V knihe Svet plný farieb autorka rôznymi paralelami zachytáva realnosť a s ňou spojenú krutosť života. Napriek ťažkej tematike vtipným spôsobom dokáže vyťažiť to najlepšie aj z najhoršieho. Dej plný hlbokých myšlienok prinúti človeka zamyslieť sa a otvoriť oči. Zážitok z diela garantuje, že váš pohľad na svet sa zmení.

Knihu nebudete chcieť pustiť z rúk. No významnosť každého slova vám nedovolí zhltnúť ju naraz. Tomuto literárnemu veľdielu príde na chuť naozaj každý. Beznádejný romantik, večný pesimista, skrytý egoista, citlivá duša, dramaqueen aj človek s hrošou kožou.

Hlavné aktérky celého príbehu vás okúzlia svojím humorom, silou a schopnosťou porozumieť vám.

Hoci:

„Človek často chvíľu, v ktorej sa mu začal rúcať život, ani nepostrehne.“

Je dôležité:

„Nebyť svojim najhorším nepriateľom. A pamätať si - dnešok je prvý deň zvyšku vášho života.“

Katka Koščáková

NIČ NIE JE NEMOŽNÉ A VŠETKO JE MOŽNÉ

Tento príbeh je písaný podľa skutočných udalostí a možno aj nie, záleží len na tebe či uveríš alebo len rukou hodíš. Ale jedno je iste, bol to obyčajný deň, nič výnimočné na ňom nebolo a tak ako obvykle aj dnes zobrala Ami svojho veľkého psa na prechádzku do hory.

Volal sa Black napriek tomu, že bol celý biely a mal nádherné jantárové oči. Ami bola vysoké chudé dievča s krátkymi blond vlasmi a zelenými očami, bola odvážna, život nebrala príliš vážne a väčšinu času bola veselá, rada sa túlala so svojim psom po lesoch, poliach a horách. Poznala ich naspamäť a ani za tmy by sa v nich nestratila. Cesta do hory bola dlhá, tiahla sa popri potoku, okolo ktorého stáli staré vŕby, tie boli také mohutné, že by bolo treba aspoň štyroch ľudí, aby sa im ruky spojili, keby chceli jednu z nich obšúpiť. Ich konáre sa dotýkali zeme a potoka, v ktorom sa mihotali malé vlnky odrážajúce slnečné lúče ako malé zrkadielka.

Black bol veselý, utekal pár metrov pred Ami a sem tam si spravil väčší

náskok, aby mohol chvíľku stať a sledovať pstruhy vo vode. Ami si vychutnávala krásny deň, slnko ju príjemne hladilo po tvári, letný vánok uspokojoval jej pľúca ako nikdy predtým a noty vtáčieho spevu dokonale ukludňovali jej myseľ, ktorá bola večne nezastaviteľnou.

Asi po polhodine chôdze popri potoku sa konečne začala približovať k vstupu do hory, z ktorého mala vždy pocit akoby sa pred ňou práve rozostúpili stromy a pozývali ju dnu. Dalo sa prísť z rôznych strán, ale tento vstup jej prirástol k srdcu najviac, chodila ním vždy. Black ho už tiež dobre poznal a vždy vedel kam ma zamieriť, ale dnes to bolo iné.

Black z nejakého dôvodu zastavil, otočil sa na Ami a sadol si. Keď k nemu prišla pohľadkala ho, poškrabkala za uškom a spýtala sa: "Čo je Black, chceš niečo pod zub?" Zasmiala sa a z ruksaka vytiahla psie dobrôtky. Black si ale nevzal ani jednu a vybral sa späť domov cestičkou popri potoku. Ami to prišlo

čudné, tak naňho zapískala a spravila krok do hory, neotáčala sa, lebo vedela, že ju bude chvíľku pozorovať a potom sa za ňou rozbehne. A tak aj bolo, no Black, ktorý večne cupkal pred ňou a sem tam sa aj rozbehol po nejakej lesnej zveri, ktorú sa snažil uštváť a potom sa zas po čase objavil, bol dnes naozaj nejaký čudný. Kráčal popri Ami a bol nervózny. "Black, čo sa to s tebou deje? Teraz som už z teba nervózna aj ja. Cestu poznáš a okrem medved'ov a vlkov, ktorí sa nás boja viac ako my ich, nám nič nehrozí." No v momente ako to dopovedala, zotmelo sa akoby ste zhasli lampu v strede noci, spustil sa vietor taký silný, až sa začali stromy ohýbať a jeden do druhého narážali, piskot vetra nesúci sa korunami dokonca prehlušil aj krásny spev operencov. Amine vlasy sa rozleteli okolo celej hlavy a musela sa otočiť chrbtom vetru, pretože sa nemohla ani poriadne nadýchnuť. Zľakla sa, a tak zavrela oči a prekryla si tvár rukami, akoby jej to malo pomôcť. Po pár sekundách zrazu, ako lusknutím prstov, vietor utíchol a krásny deň sa opäť vrátil. Ami otvorila oči a hneď hľadala Blacka, ten ležal na zemi a packami si zakrýval pysk, bolo tam ticho, ani jemné čvirikanie sa neozvalo, stromy boli obrastené machom.

Ami vypleštila oči, div jej z jamôk nevypadli, všetko bolo iné a zároveň rovnaké.

"Čo sa to deje, ako to je možné?! Kde je cestička, akoto že pred chvíľou som po nej kráčala a teraz tu žiadna nie je?" Black sa zdvihol, krútil hlavou, pozeral svojimi jantárovými očami priamo na Ami a... z neba začali padať lupene ruží.

Biele, červené, čierne, ale aj žlté a ružové. Ami bola v nemom úžase, bolo to pre ňu veľmi zvláštne, ale páčilo sa jej to. Pozrela sa priamo do neba a začalo ju to lákať ďalej. "Vidíš to Black? Vidíš to? Je to neuveriteľne! Ani sa mi nechce veriť tomu, čo práve vidím..." Jej znepokojenie veľmi rýchlo pominulo a rozhodla sa ísť hlbšie do hory.

V tom istom čase a na tom istom mieste ibaže v úplne inom paralelnom svete, o ktorom nemala Ami ani potuchy, no každým krokom mu bola bližšie a bližšie, nachádzala sa komunita, v ktorej bývali Disaxikovia. Malé nezbedné stvorenia, ktorých telo bolo ľudské, ale hlavy boli líščie, ba dokonca mali aj chvosty, no chodili vzpriamene po dvoch nohách a ani za svet by ste neverili, čo všetko dokážu...

Patrícia Šmahajová

ZNAMY JARU

Lúče slnka
Vietor hmká
Vtáči spev
Motýľ preletel
Kvety kvitnú
Vločky miznú
Dážď padá
Dúha sa hľadá
Deti pišia
Pozor na kliešťa
Stromy sú zelené
Oblaky stratené
Oheň praská
Vo vzduchu láska
Grillpárty štartuje
Jar predsa už tu je

Katka Koščáková

REDAKČNÁ RADA & REDAKTORI

Mgr. Radovan Štapinský
Tomáš Halkovič
Katka Koščáková

Emma Nebusová
Jana Vaverčáková
Lara Slovinská
Patrícia Šmahajová